

Margreet Dolman is jarig

AMSTERDAM, maandag
Hoe doet ze dat toch? In kleine babbelgesprekjes weet ze mensen moeiteloos de meest persoonlijke ontboezemingen te ontlokken. Ze is door velen in het hart gesloten, terwijl het toch overduidelijk is dat we hier met een man met pruik en in vrouwenkleding te maken hebben. In het theater bestaat het mysterie Margreet Dolman al dertig jaar en dat wordt morgenavond gevierd met een bijzondere jubileumavond in het DeLaMar Theater.

Margreet Dolman is een alter ego van Paul Haenen (Amsterdam, 30 april 1946). Wie wel eens op de Nieuwezijds Voorburgwal is geweest, heeft misschien wel eens gezien hoe ze bij het Betty Asfaltcomplex soms spontaan haar hoofd uit het schuifraam stak om willekeurige voorbijgangers aan te spreken. En dan kwamen er vaak leuke gesprekken op gang. Het heeft Haenen zelf altijd verbaasd hoe gemakkelijk mensen in die illusie megingen. „Ik heb eens in een rechtstreekse uitzending mijn pruik afgezet. Daarop kreeg ik direct reacties. Zo van 'we we-

• Margreet Dolman, hier nog een jonge blom.

ten wel dat u een man bent, maar laat ons nou even in haar geloven'. Ik verken de grenzen en meestal gaat dat goed. Mensen vertellen alles, het is soms net een therapie sessie. Zo had oud-minister Zalm, sinds ik hem had geïnterviewd, een fotootje van Dolman op zijn bureau staan. Omdat hij blij werd als hij naar haar keek."

'Coming out'

De 'coming out' van Dolman was in 1975 bij de toenmalige lokale omroep Radio Stad/Amsterdam, waar 'ze' wekelijks een programma van tien minuten had over leven, liefde en wanhoop. Nog in datzelfde jaar verwierf ze bekendheid bij het grote publiek door Sonja Barend in het tv-programma *Sonja's Goed Nieuws Show* steeds tijdens de aftiteling op te bellen en haar mening te geven. Later zou ze zelf diverse tv-programma's maken (waarin ze o.a. de legendarische 'vingerette' introduceerde), platen opnemen en in het theater optreden.

Door achter die radiomicrofoon vandaan te kruipen, kreeg Margreet Dolman ineens een gezicht. Wie kent inmiddels niet de warrige blonde haardos en de opvallende, wijde jurken. Haenen daarover: „Ineens rees de vraag wat zij aan moest. Want op de radio heb je dat kledingprobleem natuurlijk niet. Ik ben begonnen in smoking, à la Marlene Dietrich. Maar dat vond ik niet bij Dolman kloppen. Daarom besloot ik, hoewel ik niet zo van travestie houd, toch voor een jurk te kiezen."

Uitbarstingen

De innemende Margreet is door de jaren heen altijd optimistisch en sympathiek gebleven, al heeft ze zo nu en dan ook driftige uitbarstingen. Ze heeft het graag over de kleine dingen in het leven, over de liefde en goede verhoudingen tussen mensen. Maar ze kan soms ook schunnig uit de hoek komen, zoals in het liedje *Buk nog een keer*. „Dolman en Dominee Gremdaat zijn mijn meest veelzijdige en gevarieerde karakters. Ik denk dat ze ook het meest echt zijn. Dolman heb ik nooit vast omlind. Ik heb haar altijd een beetje vaag gelaten zodat je alle kanten met haar op kunt", legde Haenen ooit uit. En dat is waarschijnlijk precies de reden waarom we nog steeds niet op haar uitgekeken zijn.

'30 Jaar Margreet Dolman' staat dinsdag 15 mei exclusief in het DeLaMar Theater, Amsterdam. Info: www.delamar.nl
Esther Kleuver